

॥ १३ ॥ नेहस्मेति कर्णे भ्रातृत्वेन ज्ञाते सति तदनुसारिणामस्माकमपि दुर्लभं नाभविष्यन्नापि कौरवाणां क्षयोऽभविष्यदित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारतेशत

पंचालानां विनाशेन कुरूणां पतनेन च ॥ ततः शतगुणं दुःखमिदं मामस्म्यशङ्कशं ॥ २३ ॥ कर्णमेवानुशोचामि दद्याम्यग्राविवाहितः ॥ नेहस्माकिंचिदप्राप्यं भवे
दपि दिवि स्थितं ॥ २४ ॥ न चेदं वै शसंघोरं कौरवांतकरं भवेत् ॥ एवं विलप्य बहुलं धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ २५ ॥ व्यरुदच्छनकैराजं श्वकारास्योदकं प्रभुः ॥ ततो
विनेदुःसहसा स्त्रियस्ताः खलु सर्वशः ॥ २६ ॥ अभितोयाः स्थितास्तत्र तस्मिन्नुदककर्मणि ॥ तत आनाययामास कर्णस्य सपरिच्छदाः ॥ २७ ॥ स्त्रियः कुरुपति
धीमान् भ्रातुः प्रेम्णायुधिष्ठिरः ॥ सताभिः सह धर्मात्मा प्रेतकृत्यमनंतरं ॥ २८ ॥ चकार विधिवद्भीमान् धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ पापेनासौ मया श्रेष्ठो भ्राता ज्ञातिर्नि
पातितः ॥ २९ ॥ अतो मनसि यद्दुःखं स्त्रीणां तन्न भविष्यति ॥ इत्युक्त्वा स तु गंगाया उत्तताराकुलेंद्रियः ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैर्गंगातीरमुपेयिवान् ॥ ३० ॥ इति
श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां स्त्रीपर्वणि कर्णगूढजत्वकथने सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ समाप्तमिदं स्त्रीपर्व अतः
परं शांतिपर्वं भविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः वैशंपायन उवाच कृतोदकास्ते सुहृदां सर्वेषां पांडुनंदनाः ॥ विदुरो घृतराष्ट्रश्च सर्वाश्च भरतस्त्रियः ॥ १ ॥ ॥ २८ ॥

साहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकण्ठकृतौ भारतभावदीपे स्त्रीपर्वार्थप्रकाशे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि आदिपर्वोक्ताध्यायपर्वश्लोकसंख्यावैषम्यं लिपिकरप्रमादादिना बोध्य ॥

इदं स्त्रीपर्वं मुंबय्याख्यराजधान्यांगणपतरुणाजीत्यभिधानां मुद्रायंत्रालये मुद्रितं शकाब्दाः १७८५